

Bartolomei

Číslo 3

ROČNÍK II.

MAREC 1994

ČAS OBNOVY

Sme uprostred pôstneho obdobia. Programom týchto dní sú slová, ktoré nám kňaz povedal pri značení popolom na Popolcovú stredu: "Kajajte sa a verte evanjeliu."

Tento program má dve časti, ako by dve strany tej istej mince. Sú to dva stupne na našej ceste obrátenia a obnovy života.

Prvou časťou je pokánie. "Kajajte sa." Tento prvý stupeň nás vyzýva zhodnotiť náš stav, priznať si hriechy, ktoré sa zakorenili v našej duši a priznať si aj to, že tam nepatria, že nás deformujú, že rušia náš vnútorný pokoj, vzťah k Bohu i ľudské vzťahy. Sem patrí aj pokorné uznanie toho, že si s hriechom nevieme sami poradiť a že sme odkázaní na Božie milosrdenstvo.

Vyvrcholením tejto prvej fázy má byť dobrá svätá speveď, ktorá je ozajstným riešením problému hriechu. Boh prijíma svoje márnostatné dieťa a súčasne ho uschopňuje žiť novým, krajším životom. Pokánie však ani tu nekončí. Človek musí ešte bojovať s následkami hriechu, ktoré sa zakorenili v jeho duši vo forme rozličných nie dobrých návykov a tendencií. Aj preto k opravdivému pokániu patrí i pôst a skutky sebazáporu.

Tu však prichádzame k druhej časti nášho pôstneho programu. Aby človek bol schopný žiť novým životom, aby spoznal jeho krásu, má sa snažiť do duše očistenej pokáním zakoreniť dobré návyky - čnosti.

"Verte evanjeliu." Veriť znamená postaviť svoj život na vzťahu k Bohu, ktorý ma oslovuje. Teda podľa Svätého Písma nemožno oddeliť

vieru od života. Viera činorodá v láske. To je tá druhá stránka mince. Snaha naplniť svoj život konkrétnou formou lásky k Bohu i blížnemu, ktorý žije vedľa mňa a ktorý to potrebuje. Táto snaha nás upevňuje na dobrej ceste, odhaľuje nám krásu života žitého podľa Božej vôle. Spoznávame lepšie samých seba, zmysel našej existencie, spoznávame blížneho, ktorý sa stáva naozaj našim blížnym a nadovšetko - otvárame sa viac Božiemu tajomstvu.

Sme uprostred pôstneho času. Ako plníme program, ktorý sme dostali na jeho začiatku? Ak sa vydáme odhodlane na cestu od hriechu k životu viery prejavenej v láske, bude tento čas pre nás naozaj "časom milosti, dňom spásy" (2 Kor 6,2).

Pavel Michalovič
kaplán

Tajomstvo spokojnosti.

Ježiš zavolať k sebe chlapčeka, postavil ho uprostred nich a riekol: "Veru, hovorím vám, ak sa neobrátime a nebudete ako deti, neprídete do kráľovstva nebeského. Ktokoľvek sa teda uponíži ako toto dieťa, ten je najväčší v Kráľovstve nebeskom."

Máme prášky od bolenia hlavy, čiernu kávu proti ospalosti a huda-

sa i bu na zahnanie smútku. Všetko máme, a predsa nám chýba bezstarostný úsmev na tvári, radosť a svätá spokojnosť v duši. To je trest za to, že sme nepočúvali Krista, keď nám prezrádzal tajomstvo spokojnosti. Obrátiť sa a byť bez hriechu ako deti, to je jeho recept. To je prvá podmienka nášho šťastia. Pokoj a hriech sa totiž neznesú a kto by neveril Písmu, nech uverí svojmu vlastnému rozumu. Uvážme predsa ako môže mať pokoj ten, čo udrel silnejšieho a každú chvíľu čaká odvetu. A ako môže mať pokoj ten, čo urazil samého Boha. Pokoj s Bohom je prvá podmienka nášho šťastia, a druhá je pokoj s ľuďmi. Všimnime si maličkých, aj Kristus nás k tomu vyzýva. Keď pôjdu zo

školy, pohádajú sa, poškriepia i pobijú, možno ich uvidíte váľať sa v pouličnom prachu, alebo snehu. Ale keď po chvíľke krik ustane a my sa obzrieme, zbadáme dvoch, ako sa priateľsky vedú za ruky. Iní? Predstavte si, tí istí. Také sú deti a takých chce mať Boh aj nás dospelých. Ku všeličomu v živote príde. Zabolí nás to i ono, nahneváme

ublížime, nezriedka aj tým najbližším. Ale my máme vo svojom slovníku slovo odpusť a máme ruku na podanie a tvár, ktorá vyjadrí i to, čo sa neodvážime povedať. Táto snaha likvidovať v sebe hnev prv než zapadne slnko je druhá podobnosť s deťmi, prinášajúca pokoj a spokojnosť. A ešte jednu vlastnosť majú maličkí: bezhraničnú dôveru voči tým, čo sa o nich starajú. Ak ju budú mať aj dospelé deti Božie, to bude koniec ich smútku, nudy a množiaceho sa nepokoja. A Učiteľ najmä toto žiada, keď nám káže byť ako deti: aby sme neobmedzene dôverovali Otcovi, ktorý je na nebesiach.

L.N.

FARSKÁ KRONIKA

Od 28.1. do 19.2.1994 boli vo farnosti pokrstení:

Alžbeta Illešová, Marek Mikič, Alexandra Juríková, Ján Franc, Eva Cebová, Veronika Jančichová, Filip Mokry, Peter Bujna, Lucia Tomášiková, Martin Svrček, Veronika Chrenková, Barbora Protušová, Martin Bučík, Katarína Kubíková, Lucia Deženická, Matej Rečka, Ľubomíra Bezáková, Matúš Humaj, Jakub Finik, Adam Teslík, Peter Kucherka.

Od 29.1. do 19.2.1994 prijali sviatosť manželstva v našich kostoloch:

Ján Franc a Anna Zelenáková, Peter Budiaš a Andrea Grajciarová, Michal Cebo a Eva Habichová, Rastislav Struhár a Andrea Čizmadiová, Jozef Finik a Alena Jursová, Peter Pikna a Jana Mondočková.

Spomienky na zomrelých k prvému výročiu smrti v mesiaci marci:

Eva Minichová, Juraj Kráľ, Anastázia Bernátová, Viktor Trgiňa, Terézia Nováková, Irena Kellerová, Anna Baniarová, Mária Bevelaquová, Mária Šagátová, Oto Krogman, Janina Žňavová, Jozefína Beláňová, Natália Kútna, Agáta Berjacová, Jozef Šnirc, Emilian Hýrošš, Jozef Trgiňa, Jakub Borko, Ján Glesk, Mária Vološinyová, Juraj Getta, František Gombarčík, Ján Slávik.

Kostol vo Veľkej Lehôtke

(pokračovanie z čísla 2/1994)

Pre získanie finančných prostriedkov so súhlasom cirkevnej a svetskej vrchnosti usporiadali zbierku milodarov v mnohých obciach na Slovensku určení občania obce. Zbierky sa zúčastnili Jozef Hanko, Jozef Mello /Laceje/. Peniazmi sa platil len materiál ako tehla, cement, železo, krytina, odborné práce a čiastočne doprava. Pomocné práce boli vykonávané výlučne bezplatne ochotníkmi. Na týchto prácach sa zúčastnil každý dom.

Ako murárov najali občanov Janovej Lehoty neďaleko Handlovej, nemeckej národnosti, ktorí sa vyznali a boli odborníkmi v murovaní kameňom. Murári boli štyria až piati. Odchádzali domov k rodinám len raz do týždňa v sobotu, inak celý týždeň murovali. Ubytovatí boli u starostu, avšak stravu si zabezpečovali sami okrem bežného občerstvenia na desiatu a na olovrant. Stavba išla pomerne dobre až na nepriaznivé počasie a hmotné nedostatky, nedostatok peňazí. Murárske práce kontroloval sám staviteľ Engliš. Stavba išla podľa plánu, až na vežu. Táto mala byť vyššia, než nakoniec ostala a aká je teraz. Vo veži sa uvažovalo s dvoma oknami. Pri najvyšších vrstvách muriva murári zistili, že okná by mohli preslabiť stabilitu veže. Preto už vymurované okná zamurovali a tak miesto okien ostali len "slepé okná". Tak isto vežu nechali o niečo nižšiu. Treba povedať, že pri príprave plánu stviteľovi Englišovi navrhovali taký plán ako je kostol či kaplnka v obci Poluvsie a to aj čo do zakončenia veže. Staviteľ toto dodržal a plán sa takmer zhodoval s kostolíkom v Poluvsí. Zakončenie veže nemal byť jednoduchý ihlan, ale na všetkých štyroch stranách mali byť malé trojuholníkové "mansardky", v ktorých sa dajú potom zabudovať ciferníky vežových hodín.

Snáď najväčšiu zásluhu na kostole mal Valent Zábojník, stolár, ktorý vyhotovil okná, lavice a zábradlie chóru. Tehla pochádza z tehelne v Prievidzi, klampiarske práce vyhotovil klampiar Spitzer. Oltár vytvoril Jozef Siklay, staviteľ oltárov v Novákoch. Oltár so sochou Krista Kráľa stáli 10 000 Kčs.

(Tieto spomienky o stavbe kostola vo Veľkej Lehôtke napísal pamätník výstavby Štefan Hanko. Žiaľ, počas písania ho zastihla smrť a preto zostali nedokončené. V budúcom čísle pokračujeme o súčasnej prístavbe).

Príklad pre všetkých

Nasledujúcemu príspevku sme sa veľmi potešili:

Bol som v Topoľčiankach s kamarátmi na turnaji. Po zápase sme sa išli guľovať s mužstvom Dubnice. Jedného chlapca surovo zguľovali. Bol mokrý, ako keby ho hodili do vody. Ja som ho zdvihol a jedna guľa sa mi ušla. Zbral som ho na čaj, aby sa zahrial. Poďakoval sa a chcel mi dať päť korún, ale ja som povedal, že som katolík a že to nezoberiem. Ostal zarazený. Poďakoval sa a odišiel. Kresťanskú lásku treba preukázať v každom čase.

Žiak športovej triedy
5.E Róbert Bolfa

SVEDECTVO TRINÁŠTROČNEJ

/dokončenie z čísla 2/1994/

Ďalej pokračuje: "A vtedy prišla moja nenávidená spolužiačka, súperka v triede, v kolektíve, v učení. Ona mi vtedy "podala ruku", pomohla. Začala mi rozprávať o svojich priateľoch, ktorých pozná z kostola, o zbore, ktorý si sami založili, o výletoch a krásnych zážitkoch. Vtedy som jej závidela, že môže mať priateľov aj bez cigariet a nadávok. Ona mi vtedy povedala, že mám pekný hlas a pozvala ma na jednu skúšku ich zboru. Stále mi znelo v ušiach - nechcela by si sa prísť aspoň pozrieť? Bála som sa ako ma príjmu, ale išla som, zvedavosť vo mne zvíťazila."

Pre Máriu to bolo krásne, niečo úžasné, očarilo ju to. V nádhernom tajomnom tichu kostolíka sa zrazu ozvali tóny piesne, ktoré všetkých vyzývali hľadať nájst toho najväčšieho Priateľa. Aj Mária ho vtedy našla a našla ho aj v priateľoch zo zboru. Boli veľmi milí a radi ju k sebe prijali. Sama hovorí: "Očarilo ma to, tak som začala aj ja spievať v ich zbore. Lenže to nestačilo. Ukázali mi niečo nové, to, čo mi chýbalo - spoločenstvo, lásku, ktorá medzi nimi panovala."

Stretávali sa a vysvetľovali si práve tie otázky, na ktoré si Mária zúfalo hľadala odpoveď pred pár mesiacmi. Mária iste nikdy nezabudne ani na deň, kedy zažila svoju prvú sv. omšu. "Bolo to niečo krásne. Pomaly som sa naučila načúvať slovám Boha, lásky, ... To všetko som predtým nepoznala. Bolo to pre mňa niečo krásne a nové. Niečo zázračné. Týmto krokom medzi nich som vyriešila veľa problémov doma, prestali hádky s rodičmi, išlo mi to opäť aj v škole. Iba s cigaretami som mala problémy. Tie mi v slabých chvíľach chýbali, ale vtedy som si pomyslela na Boha, priateľov a mojich najbližších. Návyk som prekonala a po troch

hrozných mesiacoch som bola zase šťastná."

Chlapec odišiel z partie, asi pochopil niečo z toho, čo mu Mária chcela povedať, cigariet sa však nedokázal vzdať, ale naučil sa byť spravodlivejším a lepším.

Onedlho bola pokrstená, prijala prvé sv. prijímanie a birmovku. "Vytrvala som a teraz som šťastná. Svoj život si bez Pána už ani neviem predstaviť. Mám znova priateľov, tých naozajstných."

Po roku: Chlapec zostal ešte chvíľu s Máriou, no trvalo to krátko, nerozumeli si, snažila sa ho zmeniť, on bol však ešte stále nezodpovedný. Každý odišiel svojou cestou.

"Prežila som s ním tú najkrajšiu lásku, akú som kedy poznala. No i napriek tomu odišiel, povedal len, že nemá čas. A vtedy som pochopila ako veľmi mi bude chýbať. Teraz by som mu chcela povedať iba jedno: Vždy som ťa mala rada, možno radšej, ako si vieš predstaviť. Nikdy by som nečakala, že moju lásku zničí čas, ktorý si si nevedel pre mňa nájst."

Mária ťažko znášala jeho odchod, zrazu bolo všetko inak. No Boh jej pomohol a podarilo sa jej prejsť aj jej zatiaľ najväčšou životnou krízou.

"Pán mi pomáha stále a ja už viem, čo je viera. Minule som dostala v škole štvorku z matematiky. Trápi ma, ale viem, že mi už nič v mojom živote jedna štvorka nezburá. Chcem už iba povedať: "Ďakujem!"

- R -

Misie v Rusku – rozhovor s Máriou Šimkovičovou.

Mária Šimkovičová, katechéta, ktorá učila náboženstvo na našich školách, odišla na jar minulého roku na misie na ďaleký Sibír do Ruska. Pôsobí predovšetkým v oblasti, kde žijú ľudia nemeckej národnosti. Vyžili sme jej pobyt doma a položili sme jej niekoľko otázok:

1. Kedy a prečo ste sa rozhodli pre misijný život?

Pre misijný život som sa rozhodla sama. Je preň povolaný každý kresťan, aj keď každý v inom prostredí a iným spôsobom. Pre misie v Rusku som sa rozhodla pred dvoma rokmi, keď sa na výzvu otca biskupa prihlásil spolu s iným kňazom otec Jozef Srapko, ktorý nám hovoril o potrebách cirkvi a o dare viery. Spýtal sa, kto by bol ochotný ísť s ním ako laik. Prihlásilo sa nás dvanásť.

2. Kde ste boli doteraz na misiách? Spolupracujete iba so slovenskými misionármi, alebo aj s misionármi s iných krajín? Akým spôsobom?

Až do odchodu do Ruska v marci minulého roku som bola len na domácich misiách - v Petržalke a tu v Prievidzi. S misionármi z iných krajín nemáme možnosť úzkej spolupráce, pretože sme vzdialení stovky kilometrov. No kontakty máme, spolupráca je viac-menej príležitostná.

3. Našli ste v priebehu svojej doterajšej misionárskej činnosti v ľuďoch, s ktorými tam denne žijete čosi, čo si mimoriadne ceníte, alebo čo by mohlo byť vzorom aj pre našich čitateľov? Čím sa líši spôsob života našich rodín od života tamajších rodín?

Ľudia, s ktorými žijeme, sú veľmi priateľskí a srdeční. Sú pracovití a hoci majú práce vyše hlavy, nezabúdajú jeden na druhého. Majú o seba navzájom záujem, nájdu si aj čas porozprávať sa, pomôcť, ísť na návštevu. Deti v rodinách cítia zodpovednosť za hospodárstvo, pripájajú sa k spoločným prácam, podoja kravu, pracujú v záhrade.

4. Čo je základnou náplňou dňa misionára (-ky)? Čím, akým spôsobom privádzate svojich nových priateľov k Bohu?

Najkrajšou kázňou je kázeň lásky. Duša človeka je citlivá na každý jej prejav, slovo, úsmev, pohľad. K ľuďom sa snažíme byť veľmi trpezliví, prichádzame k nim najskôr len ako ľudia, priatelia - nenásilne. Sme radi, keď sa u nich prebudí záujem a keď sami prídu. Prichádzajú postupne, pomaly. Silu čerpáme z modlitby - spoločnej i osobnej, z Božieho Slova, zo sviatostí. Každý z nás sa zameriava na prácu v určitej oblasti, ktorá je jeho hlavnou náplňou. Je to napríklad práca s deťmi, vyučovanie náboženstva, kontakt so staršími, príprava na prijatie sviatostí, tlač, hudba, administratívna práca vo farnosti, hospodárstvo.

5. Aká je úroveň vzdelávania sa prostej dedinskej mládeže v Rusku? Majú nejakú šancu títo ľudia stať sa učiteľom, kňazom alebo lekárom?

Každé dieťa má povinnosť základného vzdelania a možnosť i všeobecného stredného vzdelania. Školy sú jedenáastročné, v čom je i stredné vzdelanie. Potom si môžu urobiť špecializáciu /niečo podobné ako u nás nadstavby/, ale to už musia cestovať do mesta. Alebo školu skončia skôr a (pokračovanie na nasledujúcej strane)

ROZHOVOR S MÁRIOU ŠIMKOVIČOVOU (pokračovanie z predošlej strany).

pokračujú na nejakej odbornej škole. Kto má schopnosti a túžbu, má možnosť i vysokoškolského štúdia vo väčších mestách. Myslím, že podmienky a šance sú podobné ako u nás, majú možnosť i internátneho ubytovania. Vysokoškolsky vzdelaní ľudia potom väčšinou ostávajú v mestách.

6. Na záver Vás prosíme ešte o nejaký pekný zážitok z misií.

Veľmi pekným zážitkom pre nás bolo, keď sme na Sibíri "objavili" českú dedinku. Napriek tomu, že nám domáci o nich povedali, že sú "neznabohovia", stretli sme sa tu s veľkou vierou a dôverou v Boha. Štyri babičky sa tu stretávali a v túžbe ešte uvidieť kňaza a pred smrťou prijať sviatosti, vyspovedať sa, sa modlili a o toto prosili 64 rokov. Boh ich vypočul. Prijali sviatosti a najmladšia - 62 ročná - pristúpila k prvému sv. prijímaniu. Ukázali nám pre nich najväčšie poklady - starostlivo uložený malý katechizmus a modlitebnú knižku z roku 1900, kde bola ešte i modlitba za cisára pána. Knižky boli v češtine, zodraté a ošúchané od dlhého používania. Ruženec sa modliť nevedeli, hoci, ako hovorili, dávno po ňom túžili. Pamätajú si, ako videli matku preberať zrnká, no ich naučiť už nemal kto. Túžba sa im splnila. Šli sme do Ruska, aby sme učili iných, no učíme sa tu mnohému my sami.

Za rozhovor ďakujú a prosia čitateľov Bartolomeja o modlitby za všetkých misionárov

redaktori Bartolomeja.

O stopách Pána Boha.

Istý francúzsky učenec robil vedecké výskumy na púšti. Za sprievodcu si vybral Araba. Pri západe slnka si Arab rozprestrel na zem koberec a začal predpísané modlitby.

"Čo to robíš?" pýta sa vedec.

"Modlím sa," odpovedá Arab.

"Ku komu sa modlíš?" chcel vedieť učenec.

"K Alahovi," odpovedá mohamedán.

"Videl si ho niekedy, dotkol si sa ho niekedy?" pokračoval učenec v otázkach.

"Nie," dostal odpoveď.

"Ty budeš asi pomätený," pomyslel si Francúz.

Nasledujúce ráno učenec vyšiel zo stanu a riekol:

"Dnes v noci tu bola ťava."

Oči domorodca sa okamžite rozžiarili.

"Videli ste tú ťavu, dotkli ste sa jej?"

"Nie," odpovedal človek vedy.

"Vy budete asi nejaký podivný vedec," vyhlásil spokojne domorodec.

"Ale predsa okolo stanu sú zreteľné stopy ťavy," bránil sa vedec.

Práve vyšlo slnko v celej svojej kráse. Arab ukázal tým smerom a povedal:

"Pozrite, pane, to sú stopy Boha!"

(Z knihy O kázni a dáždnikoch)

S M U T N Ý V E Č E R

MNE PRAVDA TÁ BOLA DANÁ

Mamička, nepotrebujem už žiadnu hračku
ani slúbený revolver, pušku
aj kníh mám už veľa

MNE PRAVDA TÁ BOLA DANÁ
TÁ PRAVDA Z NEBA ZOSLANÁ
ŽE RAZ BUDEM K TEBE NAVRÁTENÁ
JA, MÁRNOTRATNÁ DCÉRA, STRATENÁ

Len si večer sadni ku mne na postieľku
pohľad líčko, hlávku
aby som zas nebol smutný, opustený

ACH, ŠTASTÍM SA MI CHVEJE SRDCE
PRAVÚ RADOSŤ CÍTI AŽ PO ROKOCH
NIE, NEŽELÁM SI NIČ VIACEJ,
LEN ŽIŤ S TEBOU PANE
V ŽITIA POTOKOCH

Rozprávaj mi rozprávočky
aby som mal pekné sničky

ĽAD BLUDOV VIERA ROZTAVILA
HORÍ VO MNE JASNÝM PLAMEŇOM
RANY SRDCA LÁSKA BOŽIA ZAHOJILA
A SNÚBI SA S VENCA NÁDEJOU

poseď večer chvíľku u mňa

Ticho buď a konečne už spi
otecko, ty zas televízor zapni
už sa program začína

MNE PRAVDA TÁ BOLA DANÁ
TÁ PRAVDA Z NEBA ZOSLANÁ
ŽE MA RUKA TVOJA PANE
ZACHRÁNILA
A LÁSKA BOŽIA NESMIERNA

Matka náhlivo nervózne dieťa pohladí
rýchlo dvere detskej izby za sebou zatvorí
a pohodlne sa pred televízor posadí

Dieťa pritiskne tuho k sebe tuzexového macka
smutnú rozprávku mu ticho šepce
o opustenom malom chlapcovi

- AK -

Rodičia sedia vo vedľajšej izbe
pre svoje dieťa jediné
voľnú chvíľu nemajú
zbytočne žobroní o chvíľu času

V televízii začína seriál nový, zaujímavý
rodičia nesmú vynechať ani diel jediný
aby videli dej filmu celý, neprerušený

V susednej detskej izbe spí ich dieťa opustené
tak blízko nich
a predsa tak veľmi od nich vzdialené
lebo v seriáli manželstva rodičov
je dieťa až na koniec zaradené

Poradie hodnôt v manželstve skomolené, popletené!

M.T.

Ježiško, ver mi ...

Mária

Ježiško môj vzácny drahý
obdaruj ma vodou blahy.

Mária, ty si bez viny,
slová sa ti menia na činy.
Ty si všetkých matka,
ba aj kamarátka.

Slubujem ti zajtra, dnes,
nado mnou zodpovednosť nes.

Ježiško môj drahý, verný,
milujem ťa ... prosím, ver mi!

Martina Záhonová, 4. ročník

SPOMIENKY NA PRIEVIDZU

V tomto čísle otvárame novú rubriku, v ktorej by sme chceli osloviť ľudí, ktorí majú nejaký vzťah k nášmu farskému spoločenstvu tým, že tu žili alebo pôsobili. Ako prvého sme oslovili dp. Ferdinanda Raaba, redemptoristu, ktorý je rodákom z Prievidze a v súčasnosti pôsobí na Starých Horách.

1. Kde ste chodili na základnú a strednú školu?

Na základnú školu som chodil na bývalej Fučíkovej, teraz Mariánskej ulici. Na strednú som chodil do Handlovej na SPŠ elektrotechnickú.

2. Kedy a prečo ste sa rozhodli pre štúdium na bohosloveckej fakulte?

Na strednej škole. Mal som túžbu stať sa kňazom. Na fakultu som bol prijatý a štúdiá som ukončil v júni 1991. Počas štúdiá na teologickej fakulte som sa rozhodol stať sa rehoľníkom - redemptoristom. Za kňaza som bol vysvätený 5.7.1991 v Nitr. Blatnici. O dva dni na to som slúžil prvú sv. omšu v mojej rodnej farnosti v Prievidzi v piaristickom kostole, kde sa nás stretlo vtedy veľa veriacich, hlavne mladých priateľov, detí z Prievidze, s ktorými ma spájalo vzájomné priateľstvo. Takto som primičnou sv. omšou chcel Bohu poďakovať za povolanie, naše vzájomné priateľstvo, za nás tam zhromaždených a tiež prosiť za Božiu pomoc pre ďalší náš osobný život.

3. Kde teraz pôsobíte?

Po vysviacke som krátko pôsobil na Starých Horách, potom som bol správcom farnosti v Uľanke a teraz som správcom farnosti na Starých Horách. Sme tam viacerí pátri redemptoristi, aby sme sa starali o toto naše krásne pútne miesto.

4. Aký je váš názor na dnešnú mládež? Je vo vašej farnosti zvykom mladých stretávať sa na fare a organizovať spoločné stretnutia?

Môj názor na mládež? Niekedy mám pocit, že mladí sú ako ovce bez pastiera, ako tí, ktorí sú v mnohom zaznávaní ako nesamostatní, pričom treba len ozaj im prejsť dôveru, povzbudiť ich, aby ten život, ktorý majú, prežili úspešne. Ako to dosiahnuť? Dôležitú úlohu hrá predovšetkým prvý učiteľ - rodič, pedagóg v škole, priatelia a najmä ja - ako samostatný mladý človek, ktorému Boh dáva šancu prežiť tento život tak, aby som bol šťastný a šťastie okolo seba rozdával. Osobným modlitbovým životom, prežívaním sv. omše, pobožností, akademií a tiež určité stretnutiami sa v priateľských spoločenstvách, kde nás spája viera a vzájomná láska.

V našej farnosti mladí ľudia sa väčšinou stretnú pri nedeľných sv. omšiach, pri detských a mládežníckych sv. omšiach. Každú nedeľu sa stretáva mládež zo Starých Hôr a okolitých dedín na fare k spoločným stretnutiam a katechézám, otázkam mladého človeka dnes.

5. Rád si spomínate a vraciate sa do Prievidze?

Určite. Kto by sa rád nevracal domov. Doma je doma. Človek si zaspomína, stretne sa so známymi, s priateľmi a je to pekné, keď sa priatelia stretnú v kostole pri sv. omši. A ozaj som rád, keď ju môžem slúžiť v našich prievidzských kostoloch pri svojej návšteve.

6. Ktorá časť mesta Vám je najbližšia, kde sa najradšej vraciate?

Farský a piaristický kostol a fara, kde sa stretnú priatelia, deti, lebo nás spája akési puto priateľstva.

7. Na čo by sme my mladí, ale aj ostatní členovia farnosti nemali zabúdať?

(pokračovanie na nasledujúcej strane)

(pokračovanie z predchádzajúcej strany)

Nezabúdať na to, že žijeme len raz a aby sme ozaj tento život prežili úspešne. Nezabudnite na modlitbu, sv. omšu a osobný kresťanský život. Pán kardinál Tomášek hovoril zásadu: Nezabudni každý deň na modlitbu, každú nedeľu na sv. omšu a každý mesiac na sv. spoveď a určite sa ti bude dariť žiť ako úprimnému úspešnému kresťanovi. K tomu pridajme aktivitu nás mladých k osobnej svätosti a k apoštolovaniu v našom okolí - hlavne skutkami.

8. Aký je Váš názor na náš časopis Bartolomej?

Doteraz som ho nepoznal. Nech slúži k oživeniu farnosti a k vzájomnému obohateniu. K tomu vám všetkým vyprosujem v modlitbe Božiu pomoc a požehnanie.

Čo sú to vlastne kántrové dni?

Dostali sme do redakcie list, z ktorého vyberáme:

Vážená redakcia, mala by som k Vám jednu prosbu. Žiaľ, nakoľko po tých veľa rokoch útlaku náboženskej slobody vytratilo sa veľmi mnoho z vedomostí o niektorých náboženských termínoch, dnešní mladí ľudia už nevedia, čo to znamená napr. "Kántry". Žiaľ, a my starší im to nevieme vysvetliť tak, ako by to oni potrebovali - porozumeli. Tak by som prosila niektorého dôstojného pána, aby ste v časopise Bartolomej vysvetlili, čo znamenajú Kántry - jarné, letné, jesenné a zimné. A aká je podstata jedného dňa, čo je záväzný.

Odpoveď uvádzame podľa direktória:

1. Na štvoro kántrových dní Cirkev prosí Pána za rozličné ľudské potreby, najmä za zemskú úrodu a požehnanie pre ľudskú prácu a verejne ďakuje Bohu.

2. Biskupské konferencie majú určiť čas a spôsob slávania kántrových dní, aby sa ich slávenie prispôbilo rozličným miestnym potrebám veriacich.

SLÁVENIA U NÁS:

Jarné: v týždni po Prvej pôstnej nedeľi.

Letné: v týždni pred nedeľou Zoslania Ducha Svätého.

Jesenné: v treťom septembrovom týždni /po Povýšení Svätého kríža/.

Zimné: v druhom adventnom týždni.

Záväzný je len jeden z troch dní: streda, piatok, sobota.

Obsah jednotlivých dní:

Jarné: Príprava na pokánie a sviatosť zmierenia a čínorodá láska k blížnemu.

Letné: Prosby za jednotu kresťanov alebo o duchovné povolania.

Jesenné: Poďakovanie za úrodu.

Zimné: Príchod Kristovho kráľovstva do rodín, duchovná obnova rodín, pokoj a spravodlivosť vo svete.

Z uvedeného vyplýva, že kántrové dni sú dni prosieb na uvedené úmysly. Nie je povinnosť pod ťarchou hriechu zúčastniť sa v takýto deň sv. omše. Je dobré konať v takýto deň pokánie v tom zmysle, ako to robíme každý piatok.

- PM -

"ĎAKUJEM TI, PANE"

S mladým mužom Ľ. sme sa zoznámili až počas jeho veľkého telesného i duševného utrpenia. Mladá žena, maloletý syn a otec Ľ. prežívali denno-denne svoj križ. Vnútornú telesnú schránku, vážnou chorobou postihnutú, bolestne umocnila ešte strata zraku. Priatelia mu pomáhali, striedali sa a neopúšťali ho. Veď miloval rodinu, priateľov, dobrodincoch i svoje povolanie.

Prišlo obdobie, keď myseľ na toto telesné utrpenie prijala i myšlienku na dušu i na Pána Boha. Postupne sa vynárali myšlienky na detstvo, keď ako miništrant býval prítomný na sv. omši. Pri spomienke na P. Máriu vyslovil súhlas... áno, chcem sa pomodliť Zdravas Mária a Otčenáš. So šťastným úsmevom na tvári a pokojom v duši sme spolu zdolali i druhú polovicu modlitby... Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych... Unavený telesne, no v duši spokojný mladý muž zaspáva a ja pripájam k jeho pokojnému spánku modlitbu sv. ruženca. Prvýkrát, druhýkrát i...ďalšie razy.

Stav bolestí bol kolísavý a stále vyčerpávajúcejší. Ale vždy dokázal úsmevom i slovom vyjadriť radosť našej návštevy. Spoločné rozhovory o dobrotivom a milosrdnom našom nebeskom Otcovi a modlitby, ku ktorým sa pripájali i ďalší naši bratia a sestry, za spásu jeho duše, boli - vylúskané. Odovzdanosť mladého muža do vôle Božej a do opaterky Panny Márie priviedli k slovám obdivu i zaopatrujúceho kňaza, z ktorého rúk prijal po sv. spovedi Telo Kristovo.

Bola jemu i nám dožičená milosť podať ruku v pravú chvíľu a zachrániť dušu - zmiernou poctou.

... Odpreádzala som ho s modlitbou - Zdravas Mária a s vrúcnyim poďakovaním Božskému Srdcu Ježišovmu za záchranu duše - Jeho bývalého miništranta. Ježiš nezabudol na jeho službu, Matka Božia nezabudla na jeho Zdravas. Nezabúdajme ani my - v modlitbách.

Odpočinutie večné daj mu ó, Pane...

Ďakujem Ti, PANE, že si ma k nemu poslal!

M.Tabačková /Charita/

Ešte si dovoľujeme zverejniť poďakovanie tohoto znenia:

Milí spolufarníci a členky charity!

V Novom roku 1994 Vám milí spolufarníci a členky Charity prajem veľa zdravia, šťastia a spokojnosti. Chcem vysloviť poďakovanie za vianočné pečivo a ovocie, ktoré mi bolo donesené pred vianočnými sviatkami. Bola som veľmi milo prekvapená, cítila som hrejivý pocit na srdci. Bol to pocit, na ktorý sa nezabúda. Uvedomila som si, že i keď bývam v Prievídzi sama, nie som sama. Ďakujem.

Lehotská v.r.

Taktiež úprimnými slovami poďakovania sa prihovára pani Schlosserová na ul.Björsona.

- CH -

Spomienka

Dňa 7.III. 1994 bude 15 rokov, čo náš milovaný syn Miloslav Mišík tragicky zahynul na základnej vojenskej službe. Kto ste ho poznali, spomeňte si v modlitbe na neho s nami. Smútiaci rodičia, brat, sestra a ostatná rodina.

Nie len deťom

Ahoj deti,

dnes som medzi vami prvý raz, a tak sa vám musím predstaviť.

MENO a POVOLANIE: Dr.Ondrej Uško, priateľ detí

PRÍČINA PRÍCHODU: Chcem vás potešiť a dobre zabaviť.

Pripravil som vám obrázky, doplňovačky a osemsme-

rovku. Obrázky si môžete aj vyfarbiť. Všetky úlohy

sú očíslované a rozdelené podľa náročnosti. Určené

deťom do 10 rokov sú označené hviezdíčkou. Ostatné

úlohy môže riešiť každý (aj ocko, mamička,

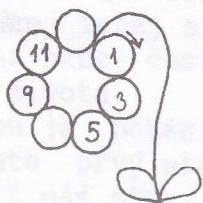
brat...).Veselú zábavu vám praje

Dr. Ondrej Uško

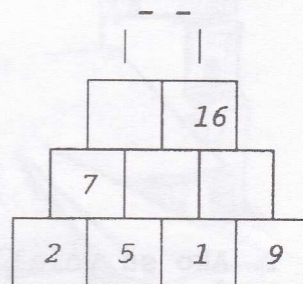
* ÚLOHA č.1

Do voľných okienok vpíš chýbajúce čísla, napíš ich od najmenšieho.

ÚLOHA č.2

Znenie úlohy je rovnaké ako v č.1, ale stačí ak napíšeš do odpovede iba vrchné číslo.

* ÚLOHA č.3

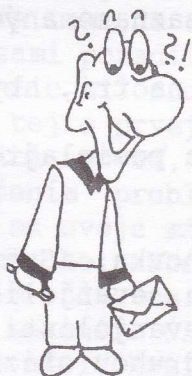
Hádanka.

Prišiel v noci

sklár, zasklil

mlákam tvár.

Čo je to?

ÚLOHA č.4

Správným vyškrtaním nasledujúcich slov dostaneš 15 písmen, tvoriacich tajničku, čiže jeden z dní liturgického roku.

Slová:

ŽENA, ŽI, NOE, RAJ, SNY,

PANNA, MÁRIA, RANY, TMA

MATKA, SMRŤ, JÁN, EVA,

RÍM, SYN, NOC, ZLO.

			P	Ž	O			
			Y	E	I			
			N	N	J			
P	S	J	A	A	O	M	Z	O
L	N	Á	R	I	Í	E	L	C
S	Y	N	O	R	V	N	O	C
			Á	Á	S			
			T	M	A			
			T	A	V			
			R	N	E			
			A	N	E			
			K	A	S			
			T	P	M			
			A	D	R			
			M	A	Ť			

Milí priatelia,

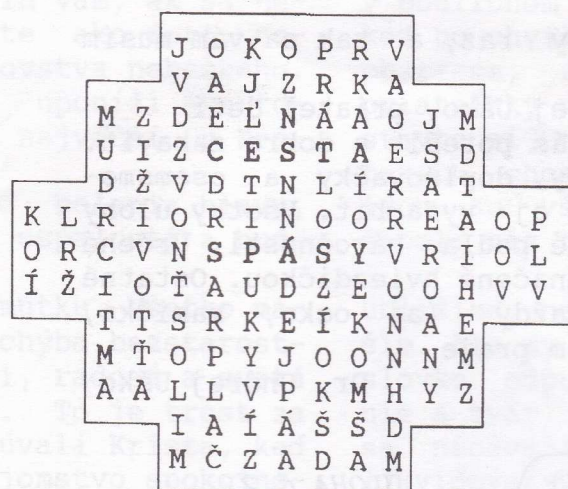
keď mi budete písať odpovede na úlohy, môžete pridať aj nejakú básničku, alebo peknú príhodu. Najkrajšie potom uverejním. Odpovede mi posielajte do 10 dní, pripíšte svoje meno, adresu, vek, a tiež nezabudnite na heslo "Dr. Uško". Na každého, kto mi pošle aspoň jednu správnu odpoveď, sa môže usmiať šťastie v žrebovaní.

Váš Ondrej Uško

PS: Dúfam, že listov nebude málo, lebo by som bol veľmi, veľmi smutný.

Martina Letavayová

Osemsmerovka

Slová:

Vykupiteľ, kadidlo,
kostol, mudrci, srd-
ce, milosť, pokora,
pohan, zákon, slovo,
pokoj, oltár, nádej,
viera, dary, život,
hnev, zvon, raj, om-
ša, zjav, krst, sen,
tma, dym, plač, Adam
kyv.

Po vyškrtaní 28 slov
Vám zostane 21 písmen-
ná tajnička.

- M.Sch.-

Kvíz

1. Ako sa volal muž, ktorý bol prepustený namiesto Ježiša Krista?
2. Čo si pripomíname na Zelený štvrtok?
3. Ktorý apoštol stál pod krížom?
4. Koľko slov, ktoré povedal sv. Jozef je zaznamenaných v Svätom Písme?

Zo štyroch otázok stačí správne odpovedať na tri, aby ste boli zaradení do žrebovania o ceny.

Vylúštenie osemsmerovky a odpovede na kvíz posielajte do 10 dní do redakcie.

Správne odpovede z čísla 2/1994: Hrebeňovka: Svätý Blažej. Ako posledné bolo napísané Evanjelium podľa Jána, evanjeliom Božieho milosrdenstva nazývame Lukášovo evanjelium a evanjelisti Marek a Lukáš nepatria medzi dvanásť apoštolov. Hlavne s druhou otázkou bolo dosť problémov a aj niekoľko chybných odpovedí.

Výhercovia: Hrebeňovka: Andrea Palásthyová, Ján Borko, Andrea Kmoštinová. Kvíz: Dušan Daniš, Marek Borko, Kamil Kulich.

Výhercom blahoželáme.

Oznamy redakcie: Náš časopis tvoríme i z príspevkov farníkov. V časopise je možné uverejnenie blahoželaní a spomienok na zosnulých. Časopis si možno predplatiť.

Bartolomej - časopis prievidzskej farnosti. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel. 0862/228 01. Ročník II. Číslo 3. Časopis nerozširuje PNS. Tlačí Ofsetka. Bartolomej 3/94 vychádza 6.3.1994.
